उत्पिञ्जोत्पादनासङ्गे तस्मिन् भ्रात्रा यदृच्छया ।
बन्धान्मुक्तो नृतरणिस्तोरमाणोऽस्तमाययौ ॥१२२॥
निवार्य मरणोद्योगं मातुर्निर्वेदखेदितः ।
ययौ प्रवरसेनोऽथ तीर्थोत्सुक्याद्दिगन्तरं ॥१२३॥
रक्षित्वा दशमासोनाः क्ष्मामेकत्रिंशतं समाः ।
तस्मिन् क्षणे हिरण्योऽपि शान्तिं निःसन्ततिर्ययौ ॥१२४॥
तत्रानेहस्युज्जयिन्यां श्रीमान् हर्षापराभिधः ।
एकच्छत्रश्चक्रवर्त्ती विक्रमादित्य इत्यभूत् ॥१२५॥
भूपमद्भुतसौभाग्यं श्रीर्बद्धरभसाऽभजत् ।
विहाय हरिबाहुंश्च चतुरस्सागरांश्च यं ॥१२६॥
लक्ष्मीं कृत्वोपकरणं गुणो येन प्रवर्द्धते ।
श्रीमत्सु गुणिनोऽद्यापि तिष्ठन्त्युद्धतकन्धराः ॥१२७॥
म्लेच्छोच्छेदाय वसुधां हरेरवतरिष्यतः ।
शकान् विनाश्य येनादौ कार्यभारो लघुः कृतः ॥१२८॥
नानादिगन्तराख्यातं गुणवत्सुलभं नृपं ।
तं कविर्मातृगुप्ताख्यः सभास्थानस्थमासदत् ॥१२९॥
स गम्भीरस्य भूभर्तुरनुभावं गुणाद्भुतं ।
विविधास्थानसंवृद्धस्तस्याभ्यूह्य व्यचिन्तयत् ॥१३०॥
सोऽयमासादितः पुण्यैः क्षौणिपालो गुणिप्रियः ।